

Присъствието на „той“ и „те“ обаче не налага непредотвратимо проявата на такава диалогичност, не отразява неизбежно потребността от равнопоставеност и сближение. Точно обратното, то подчертава различията, дистанцията, имплицитната конфликтност, нежеланието за контакт с онзи – „другия“, „чуждия“ (представен в семиотично-семантичните конфигурации на „той“ или „те“). „Той“ и „те“ са обект, но не и равностоеен и равнооценяван субект. Те могат да са „тема“ на диалог между „свои“, между „ние“ и „вие“, между „аз“ и „ти“, без на всяка цена „той“ или „те“ практически да присъстват или участват. Освен това „ти“ и „вие“ могат онтологично да не присъстват, а само мисловно да се конструират в този дискретен диалог в пределите на „аз“ и „ние“ и тъкмо в този смисъл „той“ и „те“ да не се пропускат и допускат практически в „своето“ (духовно и битийно на „аз“ и „ние“) пространство, макар да са предмет на неговите послания, квалификации и реакции.

Етничният предразсъдък е винаги своеобразно пространство на различието, на разединението, на отграничението. Ако етничният предразсъдък носи във или чрез себе си тъкмо такова послание, то етничната толерантност е негова коренна противоположност. Тя е пространство на близостта, на единението, на диалога, на приобщеността, на равнопоставеността на присъствието, на зачитането на човешкото в тоталността на „другия“, и то без оглед на неговите расови, етнични, вероизповедни и др. характеристики и спецификации.

В този именно смисъл етничната толерантност в един социопропространствен, етнопространствен, културнопространствен ракурс може да се свързва с иманентно присъщата ѝ и специфична хоризонтализация на взаимоотношенията на участващите и градящите я субекти. При нея е налице **хоризонтално** дислоциране и положение на субектите (индивидуални и надличностни), в качеството им единствено и преди всичко на представители на човешкия род, затова и спрямо етничната толерантност предразсъдъкът разкрива по-друг тип на пространствени отношения – **вертикалните**. Той е свързан с вертикализирано отношение към „другия“. Това отношение може да е „от горе на долу“ или „от долу на горе“, но то никога не може да изразява (и не трябва да лансира в своето послание)